

Kas kartas arčiau karo.

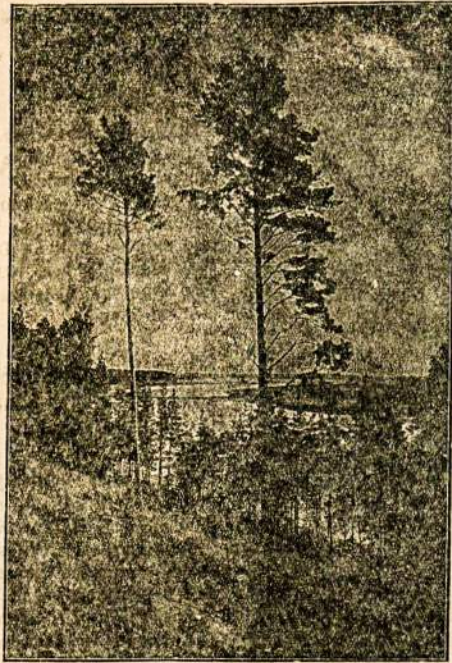
Dabar jau beveik neįmanoma neapsižvelgti to, kuo gyvena visa Europa, kuo sielojasi ir jaudinasi visa žmonija. Juk šiandieninė Europos taika, lyg audringoje jūroje be vairininko laivas. Jis kartais stipniau, kartais stipriau, bet nuolat blaškomas ir daugumas artėja prie uolų, kur turės sudužti. Kada jis priartės ryt, ar po savaitės ar pagaliau po mėnesio kito — niekas tiksliai negali pasakyti, nors visi žino, kad jis anksčiau ar vėliau turės sudužti.

Taip yra ir su Europos taika. Taikos gelbėjimo bloko organizavimas neina dar sklandžiai, nuolat vilkinimas, nors — laimei — nenutraukiamas. Maskvoje vyksta jau kuris metas anglių, prancūzų sovietų derybos. Deramasi kantriai, nors nesigailima vienu kitiems priekaištų turint blogos valios ar menko Europos padėties supratimo. Prancūzai, ypač angliai būksauja prieš sovietus, kad jie perdidelius reikalavimus stato; sovietai įrodinėja, kad angliai nori juos apgauti ir juos stengias įvelti į konfliktą su vokiečiais, negarantuodami aiškios paramos. Tačiau visos, taikos norinčios valstybės tiki anglių, prancūzų, sovietų susitarimą, nes visos trys šalys ieškoja to susitarimo formulės, kuri visas tris patenkintų ir Europos taiką išgelbėtų.

Tas ligišolinis taikos bloko valstybių nesutarimas ūgdė Vokietijos ir Italijos imperiaalistinius apetitus ir skatina naudotis, kol dar yra laiko ir progų. Iš čia pergyvename Tol. Rytuose Tiencino įvykius, kuriuos pagimdė grobuonyje japonai, italų ir vokiečių diriguojami; iš čia kyla audra ties Dancigu. Jau praėjusios savaitės senagaly tiek buvo pritrinkę debesys, kad maža betruko, jog kiltų perkūnija ir imtų lyti švino lašai. To jau visa pasaulio spauda laukė; tuo reikalu Prancūzijos, Anglijos ir Lenkijos diplomatai išstisias dienas ir naktis tarėsi, kaip išgelbėti Europos taiką, kuri galėjo sudužti ties Dancigu ir Baltijos jūros krantais.

Ramioji ir šaltakraujė Anglija rado reikalinga savo

mis, Halifaxo ir Čemberleno lūpmis prabilti į agresorius taip stipriai ir aiškiai, kad Anglija visu savo ginkluotu autoritetu parems Lenkiją, jeigu pastaroji turės ginklu gelbėti savo interesus Dancige. Retai taip įsakmiai angliškai kalba.

Kur Nevėžis nuo amžių...

Tuo tarpu padėtis ties Dancigu atslūgo, nors taikai grėsmė nepašalinta. Aišku, kad Vokietija savo sumanymo atsiimti Dancigą ir viešpatuoti visoje Europoje neatsisakė ir neatsizadėjo, kaip lygiai aišku, kad rytojaus netikrumas ir karo ruoša bus tęsiama. Tačiau vis dėlto laukiama kokį mėnesį atslūgio ties Dancigu. Bet dabartiniai Vokietijos valdovai negali ramiai gyventi ir paties gyvenimo verčiami judinti savo plačias mases, jų dėmesį nuo vi daus sunkumų kreipti į užsienius, į naujus Vokietijos reikalavimus gauti sau „gyvybinės erdvės“.

Šį laiką Berlynas stengsis išnaudoti savo užsienių propagandai, kad prancūzai ir angliai neverta mirti dėl vokiečių gyvenamo Dancigo

masėms pasidžiaugti ir pasigerėti ir kuris sustiprintų „ašies“ valstybių strateginę padėtį būsimajam Europos kare, siekiant vokiečių šeimininkavimo visoje Europoje.

Dėl to Europos taika ir saugumas turi būti nedalomas ir kad visur ten kur vokiečių

grobuoniškumo ašmenys pakreipiamos, būtų taikos gelbėjimo bloko pasipriešinta. Turėjo praeiti įvairios minkštagalvių iliuzijos, kad Europos taika galima išgelbėti dvišalėmis sutartimis, kurias visiems siūlo vokiečiai ir kuriomis daugelis pasitikėjo. Juk dvišalės sutartys Berlynui reikalingos, kad galėtų vienišališkai suplėšyti ir, atėjus jo kaimyno eilei, jį praryti. Gali būti toki ir kitoki vokiečių propagandos taikingi žodžiai, bet jie bus bereikšmiai ir nebus karo susilaukyta, kai jam ruošiamasi kelti metal, kai fabrikantų ginklų prigaminata. Kur juos dės, jelgu karo nebus. Aišku, karas neišvengiamas, tik dar neaišku, kada jis bus po mėnesio, po dviejų, o gal net po metų? Bet kad bus, niekas neabejoja.

Lietuvos užsienio prekyba.

Centralinio Statistikos Biuro duomenimis Lietuvos užsienio prekyba per pirmą pusmetį buvo aktyvi. Birželio mėn. išvežimas siekė 18,38 mil. Lt, o įvežimas 18,40 mil. Lt. Tuo būdu prekybos balansas birželio mėn. buvo 0,02 Lt pasyvus. Palyginus su gegužės mėn., birželio mėn. išvežimas yra padidėjęs 2,5 mil. Lt. Įvežimas, palyginus su praėjusiu mėn., padidėjo 1,2 mil. Lt. Per 8 m. pirmuosius šešis mėnesius bendra išvežimo vertė sudarė 107,2 mil. Lt., o įvežimo 92,6 mil. Lt ir balanso aktyvas pasiekė 14,6 mil. Lt.

DR. R. BERGMANN.

BENDRA KLINIKA—MOTERŲ LIGOS—GIMDYMAI.

Ultravioletiniai ir raudonieji spinduliai.

Konsultorija: Gyvenamoji vieta:

Rua José Paulino, 515 sob. Rua Prates, 586

Tel. 5-5246 Tel. 4-0288.

PRIMA KASDIEN NUO 2 IKI 7 VAL. VAKARO.

Velnio Vedybos.

(Tąsa).

Vargšė vienuolė nuleido akis ir lengvai atsiduso. — Visa Averno karalystė avės klausys ir tu būsi visų velnių ir pasmerktųjų valdovė! — pabrėžė Setonas, iškilmingai ištiesdamas ranką prieš saiką.

Po to, už savaitės įvyko Setono vestuvės. Tai buvo didžiausios iškilmės, kokias tik Pragaras kada nors yra matęs. Penki tūkstančiai velniukų, pasipuošę peteliškių sparnais, skraidė pragaro erdvėse kabinėdami gražiausias juostas. Visi Pragaro saliniai buvo išpuosti turtingais karmėzino kilimais ir puikiomis orchidėjomis, o kiekvienas kampelis buvo apšlakstytas brangiausiais kvapalais. Didžiulis, moderniškasis elektrinis gramofonas grojo iškilmingą Mendelsono „Vestuvių Marsą“ tuo metu, kai Setonas su savo sužieduotine įžengė į garbės salioną, kur

laukė vestuvinei apeigai teisėjas ir jo raštininkas. Jis buvo pasipuošęs nauju, aukso išsiuvinėtu apsiaustu, o ji — baltais vestuvininiais rūbais, kurie buvo specialiai užsakyti Paryžiuje. Kada teisėjas paklausė Velnio, ar jis sutinka imti sau už žmoną Doną Genoveva de Atouguia e Roncesvalles, jis gernerolo balsu atsakė „taip!“ Sužieduotinės at sakymas „taip“ buvo daugiau panašus į saldų graikiškos girdulės paukštelio čiulbėjimą.

Ir paskybtė ant jaunavedžių gėlių lietus. Vienam mėnesiui praslinkus Velnias įsakė pakviesti į savo kabinetą visus, kurie anuo metu patarė jam apsi-vesti.

— Pone Machiaveli! — pradedo Prakeiktasis, nervingai judindamas juodus ūsus, — kas sakė, kad aš buvau gero se apsidėmimui sąlygose? Machiavelis pradėjo drebėti iš baimės ir pabalo kaip

drobė. — Greičiau! — suriko Setonas su nuolat augančiu pykčiu. Jūs manote, kad juokis iš mane nelaimės? Jūs tikitės nustebinti ir apgauti mane savo šlykščiomis šypsenomis ir apgaulingu lūdesiu, kada pastebėjote mane atvykstant? Jeigu mano žmona mane apgaudinėja, tai žinokite, kad Jūs esate dar daugiau apsigavę, niekšai jūs! Manęs niekas neapgaus, girdėjote? Beabejonės, norėjote būti Velnio žmonos meilužiais, meilužiais žmonos Liuciperiaus, Pragarų Valdovo, kuris Viduriniais Amžiais buvo visų pa balsa. Ar ne taip? Žinokite, kad nepataikėte šuolio. Šian dien pat nutariau persikirti ir mano buvusioji žmona, nori ar nenori, turės dabar vesti su... Velnias krauju pasrūvusiomis akimis ir piktų žvilgsniu permetė visą nedidelę auditoriją. Visi drebėjo iš baimės. Dantė su drebantiomis pakinkliais stengėsi pasislėpti man už nugaros. Setonas įbedė akis į Machiavelį ir tęsė toliau:

(B. d.)

O Casamento do Diabo.

(Continuação).

As pestanas, muito negras, baixavam se com frequencia sobre os immensos olhos rasgados, que pareciam ter medo de brilhar em toda a sua esplendida afirmação de luz. Muito quieta, com as mãos encruzadas sobre o peito, parecia não aspirar a coisa alguma, senão ao silencio e ao recolhimento. — Queres casar commigo? perguntou o Diabo, levantando se e apparecendo em todo o esplendor medieval da sua tunica cõr de sangue. A pobre moça baixou os olhos e suspirou de leve. — O reino do Averno te obedecera como a mim mesmo, e seras rainha absoluta de todos os diabos e condemnados do Inferno! — asseverou Belzebuth, estendendo a mão, com solennidade, como num juramento. Dahi a uma semana celebra va m se os esponsais de Belz-

buth. Foi a festa mais louca que ja se registra nos annais do Inferno. Cinco mil diabinhos, vestidos de borboletas, vovejavam no espaço, cruzando e recruzando laços de fitas. Enormes vaporizadores de aluminio despejavam, de espaço a espaço, toneladas de perfumes caros no salões do Inferno, todos ricamente decorados de veludo carmezim e enfeitados de orchideas lindissimas. Uma victrola orthophonica perfeitissima executou a „Marcha Nupcial“ de Mendelsohn, a hora em que Belzebuth e sua noiva — elle de tunica nova, bordada a ouro, e ella toda envolta em vestido branco, mandado buscar especialmente a Paris — transpuzeram or humbrais do salão de honra onde o escrivão e o juiz de direito os esperavam para a cerimonia do casamento. Quando o juiz perguntou ao Diabo se queria por esposa a d. Genoveva de Atouguia e Roncesvalles,

elle disse, num vozinho general: „sim!“ A noiva respondeu num cicio que mais parecia um rudo de ave por entre a allure tepida de um bosque „sim...“ E caiu sobre os noivos diluvio de petalae de... Um mez depois, o Diabo mandou chamar ao seu nete todos os que o Diabo aconselhado casar-se. — Sr. Machiavel! — chamou o Maldito, torcendo vosamente, as guias do que disse due eu ainda... va em boas condições casar? Machiavel começou a mer como se tivesse do e fez-se extremamente do. — Vamos! continuo... buth, com raiva cre... — Então voc's supplic... vão rir-se a minha cust... sam que não tenho sup... dido os seus sorrisos... e as expressões de... amargura quando me... chegar? (Continua...)

(B. d.)

